

mens Udnyttelse. Er saadanne Forandringer forgaaet, hvilket Kommunalbestyrelsen naar som helst kan lade konstatere ved Omvurdering, bestemmer Kommunalbestyrelsen, hvorvidt og i hvilket Omfang den tilstaaede Eftergivelse eller Nedsættelse skal bortfalde.

Løvrigt kan kommunal Grundskyld ikke eftergives eller nedsættes; men Kommunalbestyrelserne kan, hvor en Ejendom udelukkende benyttes til Beboelse af indtil 3 Familier, og hvor det overfor Kommunalbestyrelsen godtgøres, at Ejeren, saafremt han skal svare den fulde ham paalignede Grundskyld bliver nødsaget til at realisere Ejendommen, under ganske særlige Omstændigheder, hvor det skønnes, at en saadan Realisation af Ejendommen bør undgaas, med Samtykke for Sognekommunernes Vedkommende af Amsraadet og for de øvrige Kommuners Vedkommende af Indenrigsministeren tilstaa Ejeren Henstand med Grundskyldens Erlæggelse, indtil Ejendommen maatte blive afhændet eller udnyttet paa anden Maade. For den givne Henstand vil der være at fastsætte de i § 12 foreskrevne Betingelser.

§ 14.

I samtlige i § 2 nævnte Kommuner kan Kommunalbestyrelserne, naar Bestemmelse herom optages i de i Medfør af § 5 udfærdigede Vedtægter, paalægge en Bygningsskyld, der svares af Bygninger, som helt eller delvist er bestemte til Beboelse; den svares kun af den Del af Bygningsværdien, der falder paa Beboelsen, og som overstiger 30 000 Kr. pr. Beboelseslejlighed; findes Lejligheder af nævnte Art i Bygninger, der ogsaa er bestemte til andet Brug, svares Bygningsskylden kun af den Del af de paagældende Bygningers Vurderingssum, der falder paa den førstnævnte Del af Bygningen. Afgiften kan ikke overstige 4 pro mille (4 Kr. af 1 000) af den afgiftspligtige Bygningsværdi.

I Kommuner, hvor Bygningsskyld indføres, foretager Vurderingsraadet paa Begæring af Kommunalbestyrelsen en særlig Vurdering af de paa Grunden værende Bygninger. Bygningerne ansættes til det Beløb, som Opførelsen af Bygningen har kostet Ejeren; for Bygninger opførte inden Aaret 1914 dog til det Beløb, som Opførelsen efter Vurderingsraadets Skøn vilde have kostet Ejeren, saafremt Opførelsen var sket i Aaret 1914. I det Beløb, hvortil Opførelsesomkostningerne herefter ansættes af Vurderingsraadene, fradrages Bygningens Værdiforringelse ved Slid og Ælde.

Vurderingsraadenes Afgørelser kan af Vurderingsformanden, den afgiftspligtige og vedkommende Kommunalbestyrelse indankes for Overskyldraadet under lagttagelse af de samme formelle Forskrifter, der gælder for Grundskyld til Staten. Omkostningerne ved Vurderingen afholdes af Kommunalbestyrelserne.

§ 15.

Den en Ejendom i Henhold til denne Lov paahvilende Grundskyld og Grundværdistigningsafgift lades ude af Betragtning ved Vurdering af Ejendommens Grundværdi.

§ 16.

Vurdering til Jernbaneskyld i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld, jfr. Lov Nr. 105 af 4. Oktober 1919 om Ændringer i denne Lov, kan ikke finde Sted efter 1. Juli 1920; den en Ejendom den 1. Juli 1920 paahvilende Jernbaneskyld hviler indtil Udløbet af det i § 6 i Loven af 18. April 1910 fastsatte Tidsrum paa Ejendommen som en fast uforanderlig aarlig Afgift med det Ejendommen i Juli 1920 paahvilende, aarlige Beløb. Det staar dog Ejeren frit for at